

Sygn. akt I CSK 747/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa E. M.-B.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Transportu, Budownictwa
i Gospodarki Morskiej
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 września 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 4 lipca 2013 r.,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3 600 (trzy tysiące
sześćset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W skardze kasacyjnej wniesionej przez powódkę od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lipca 2013 r. wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oparty został na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Skarżąca wskazała na potrzebę dokonania wykładni przepisów art. 361 k.c. i art. 160 k.p.a. budzących wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania prowadzi do wniosku, że w sprawie nie wystąpiła przytoczona w nim przesłanka.

Orzekający w sprawie Sąd Apelacyjny, który dostrzegł występujące w judykaturze różnice w zakresie wykładni powołanych przepisów trafnie wskazał, że występujące na tym tle wątpliwości rozstrzyga szczegółowo i przekonująco umotywowany wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2013 r., I CSK 637/12 (nie publ.), dzieląc wyrażone w nim poglądy. W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie prezentowany jest też pogląd sformułowany w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej z dnia 31 marca 2011, III CZP 112/10 (OSNC 2011 r., nr 7-8, poz. 75), zgodnie z którym do przedawnienia roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej ostateczną decyzją administracyjną wydaną przed dniem 1 września 2004 r., której nieważność lub wydanie z naruszeniem art. 156 § 1 k.p.a. stwierdzono po tym dniu, ma zastosowanie art. 160 § 6 k.p.a. Jeżeli ostateczna wadliwa decyzja administracyjna została wydana przed dniem wejścia w życie Konstytucji, odszkodowanie przysługujące na podstawie art. 160 § 1 k.p.a. nie obejmuje korzyści utraconych wskutek jej wydania, choćby ich utrata nastąpiła po wejściu w życie Konstytucji.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., a w zakresie kosztów postępowania na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturze Generalnej Skarbu Państwa (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1150), orzeczono jak w sentencji.

